

тя трѣба да се прѣведе на английски още въ ржкописъ и на английски да се издаде най-напрѣдъ. Нѣма съмнѣние, че това бѣше и нашето мнѣние, и сега не оставаше друго, освѣнъ да намѣримъ единъ добъръ прѣводачъ отъ французски на английски. Тозъ прѣводачъ, обаче, го имало готовъ между насъ. Племянницата на г-жа Женсонъ, добросърдечната Фени Хамилтонъ (Fanny Hamilton) се обади сама отъ себе, че тя се наима съ тоя прѣводъ. Ще можешъ ли? попита я вуйчо ѝ Женсонъ. — Защо не, особено когато авторътъ ѝ е тукъ и лесно е да разрѣшимъ възможнитѣ мъчности, отговори младата услужлива госпожица. — Както леля ѝ, така и вуйчо ѝ бѣха очаровани отъ тоя отговоръ на своята племянница, а ние пъкъ не знаехме, какъ да ѝ благодаримъ за тази ѝ готовность да спомогне и съ перото си на българския народъ, за съществуването на когото тя бѣше чула едва прѣди нѣколко мѣсеца. Но тя бѣше мома съ извънредни добри качества. Съ очевидно добро възпитание, тя, освѣнъ матерния си английски езикъ, бѣше учила и французски въ Франция и нѣмски въ Мюнхенъ. Съ солидно отъ друга страна образование и съ любовь къмъ изящнитѣ изкуства тя бѣше сжщеврѣменно и религиозна не само по отхрана и навикъ, а и по убѣждение, и съ забѣлжителна вѣщина въ религиознитѣ, особено протестантскитѣ въпроси. Често тя обичаше да прѣдизвиква разговоръ съ мене по религиозни въпроси и да иска да узнае, какво е у насъ религиозното настроение и дали православната черкова признава на членовѣтъ ѝ правото да тълкуватъ Свещеното Писание всѣки по своя разумъ. Религиозна бѣше тя, но не и робиня на какъвто и да е фанатизъмъ. Нейната религия обгрѣщаше цѣлия християнски свѣтъ. При това тя бѣше скромна, смирена, любознателна, па и крайно чувствителна. Новинитѣ за извършенитѣ въ